

CONCERTS al MuVIM

26/05/24

Tradició vs. modernitat

Beethoven, Guix, del Puerto, Brahms

CONCERTS al MuVIM

Tradició vs. modernitat. Beethoven, Guix, del Puerto, Brahms

Diumenge 26 de maig 2024 a les 12 hores. Sala d'actes del MuVIM

Intèrprets: Luis Fernández Castelló, clarinet; David Apellániz, violoncel; Carlos Apellániz, piano

Música de: Ludwig van Beethoven (1770-1827), Josep Maria Guix (1967),
David del Puerto (1964), Johannes Brahms (1833-1897)

PROGRAMA

1| Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Gassenhauer-Trio

Op. 11 per a clarinet, violoncel i piano (1798)

Allegro con brio - Adagio - Tema con variazioni

2| Josep Maria GUIX (1967)

Soroll d'aigua

3 haikus per a clarinet, violoncel i piano (2015)

3| David DEL PUERTO (1964)

Dolce

Per a clarinet i piano (1998)

4| Johannes BRAHMS (1833-1897)

Trio

Op. 114 para clarinet, violoncel i piano (1891)

Allegro - Adagio - Andantino grazioso - Allegro

Un diàleg jovial i esplendent

El programa se centra en la figura de quatre compositors amb un especial interès pels instruments que constitueixen la formació d'este concert, establint un diàleg entre música tradicional i moderna amb un punt enjogassat i jovial, sempre esplendent. De Beethoven escoltarem una obra de joventut, l'*Op. 11*, conegut com a *Gassenhauer-Trio*. Una *gassenhauer* («cançó popular») és una melodia senzilla que la gent interioritza fins al punt de cantussejar-la o xiular-la: això va passar amb *L'amor marinaro ossia Il corsaro* de Joseph Weigl (1766-1846). El tercer moviment de Beethoven n'és una variació, d'una popular ària d'esta obra.

A manera de contrast amb Beethoven —i després amb Brahms— el programa continua amb dos obres de recent creació. En primer lloc, el trio del compositor català Josep Maria Guix titulat *Soroll d'aigua*, inspirat en la sonoritat japonesa i els seus *haikus*, seguit per *Dolce*, del compositor madrileny David del Puerto, una peça de suggeridora factura en la qual les sonoritats de tots dos instruments —clarinet i piano— es conjuminen en una música plena de dolçor i brillantor.

Per a finalitzar, disfrutarem d'una de les grans obres de cambra de Brahms, el seu *Trio Op. 114*. Deutor de la música de Beethoven i inspirat pel seu mentor Robert Schumann, Brahms desplega el seu superb mestratge en una obra que traspua nostàlgia i passió.

Luis Fernández Castelló és un «clarinetista d'alts recursos tècnics parells a un sentit musical de primera qualitat estètica», segons la revista *Scherzo*. Distingit amb nombrosos premis, destaca per les seues interpretacions de repertori clàssic i romàntic, però també té un especial interès per la música contemporània, col·laborant amb molts compositors actuals. Els seus enregistraments —*The Singing Clarinet i Leonardo Balada's Chamber Music*— han rebut nombrosos elogis de la crítica.

David Apellániz, violoncel. Format a França amb Jacques Doué, la persona que més decisivament ha influït en la seua relació amb la música fou el mestre Xavier Gagnepain. Ha actuat com a solista amb la Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, l'Orquestra Gulbenkian de Lisboa, l'Ensemble National de Lyon, l'Orquestra Simfònica de València o la de Càmara Reina Sofía, entre moltes altres formacions de primer nivell.

Carlos Apellániz, piano. Va començar els seus estudis musicals amb la pianista Françoise Doué i va perfeccionar la seua formació musical en el *Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse de París* amb Jacques Rouvier i Pascal Devoyon. La seuà solida carrera l'ha portat a guanyar cinc primers premis internacionals i desenvolupar una ininterrompuda activitat musical que l'ha dut a actuar per diversos països de gairebé tots els continents.

Luis Fernández Castelló, clarinet

Un diálogo jovial y espléndente

El programa se centra en la figura de cuatro compositores con un especial interés por los instrumentos que constituyen la formación de este concierto, estableciendo un diálogo entre música tradicional y moderna con un punto desenfadado y jovial, siempre espléndente. De Beethoven escucharemos una obra de juventud, el Op. 11, conocido como *Gassenhauer-Trío*. Una *gassenhauer* («canción popular») es una melodía sencilla que la gente interioriza hasta el punto de canturrearla o silbarla: esto pasó con *L'amor marinaro ossia Il corsaro* de Joseph Weigl (1766-1846). El tercer movimiento de Beethoven es una variación de una popular aria de esta obra.

A manera de contraste con Beethoven —y después con Brahms— el programa continúa con dos obras de reciente creación. En primer lugar, el trío del compositor catalán Josep Maria Guix titulado *Ruidos de agua*, inspirado en la sonoridad japonesa y sus *haikus*, seguido por *Dolce*, del compositor madrileño David del Puerto, una pieza de sugerente factura en la que las sonoridades de ambos instrumentos —clarinete y piano— se aúnan en una música llena de dulzura y brillantez.

Para finalizar, disfrutaremos de una de las grandes obras de cámara de Brahms, su *Trio Op. 114*. Deudor de la música de Beethoven e inspirado por su mentor Robert Schumann, Brahms despliega su soberbia maestría en una obra que rezuma nostalgia y pasión.

Luis Fernández Castelló es un «clarinetista de altos recursos técnicos parejos a un sentido musical de primera calidad estética», según la revista *Scherzo*. Distinguido con numerosos premios, destaca por sus interpretaciones de repertorio clásico y romántico, pero también tiene un especial interés por la música contemporánea, colaborando con muchos compositores actuales. Sus grabaciones —*The Singing Clarinet* y *Leonardo Balada's Chamber Music*— han recibido numerosos elogios de la crítica.

David Apellániz, violonchelo. Formado en Francia con Jacques Doué, la persona que más decisivamente ha influido en su relación con la música fue el maestro Xavier Gagnepain. Ha actuado como solista con la Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, la Orquesta Gulbenkian de Lisboa, la Ensemble National de Lyon, la Orquesta Simfònica de València o la de cámara Reina Sofía, entre otras muchas formaciones de primer nivel.

Carlos Apellániz, piano. Empezó sus estudios musicales con la pianista Françoise Doué y perfeccionó su formación musical en el Conservatoire Nationale Supérieur de Musique et Danse de París con Jacques Rouvier y Pascal Devoyon. Su sólida carrera lo ha llevado a ganar cinco primeros premios internacionales y desarrollar una ininterrumpida actividad musical que lo ha llevado a actuar por varios países de casi todos los continentes.

Carlos Apellániz, piano